

KOVÁCS ISTVÁN

A krónikás karácsonya

Anonymus emlékére

*Meghalhatnék
a Kezdetek virágai fölött*

*sziklaréseket hidalnak át a patkók
betűk pirulnak sisakrostélyokon
illatos mandularoncs
a karácsonyi táj
a pogány lovasoknak
fátlanul fehér dombok
felhők jégszelleme a tóban
díszes jeleket hullató Világfa
kardhegyen megfagyott Világtájak
eltévedt honfoglalók
vágatnak
az éjszaka lékjei felé
a levegő tépésein átüt a hold
átüt a vasárnap estén
a szombat estén*

*az esztendő
visszhangrozsdás
akár a szakadék*

Petőfi

*Kezek kék erdeje
szívére ne csavarjon indigót
napfoltos ködökre foszfort ne szórjon
csontfűrészek közé
ne süllyesszen
hangjegyes koporsót
jeltelen sírjában
nem fog
a halott énekelni*

*berobbant hangfalakon
nem kelhet át
ne várjátok a lándzsával egyensúlyozót
a sátorponyvát csavarjuk össze
dobjuk vánkosul
az álmatlan júliusnak*

*közös sírfeliratunk bár
a Halotti Beszéd első mondata*

Öbenne az utolsót keressük

Levélpapír

Ircinek

*nem szeretem a hideget
nem szeretem a fehér tengert
nevében szétömlött a tej
nevében a tél levélpapírja
minden hullám fölé
borítékból építetek tetőt
naplemente-csapdát
vöröslük*

*A CÍMZETT ISMERETLEN
tintahalak tátognak
fehér ereszek között
homorú itatós az ég
átbukdácsolok a tengeren
tengernyi télen
léghajó száll
egy bélyegen
kulcslyuk alakú ablak
levélpapírosba csomagolt hegyek
lebegnek
a tavak mérleglapján
bélyegzők
fekete délkörein
elmosódnak*

népek

és

hazák

*postaláda a menedékházon
postaláda a Weissgerberlándén
postaláda az elmerült hajó
123-as postaláda*